

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و برزنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محسن رضوانی

۰۸ جولای ۲۰۱۶

رژیمی فاسد و درمانده

نظام سرمایه داری حاکم در ایران همانند بقیه نظام های سرمایه داری بر اساس قوانین مالکیت خصوصی، استثمار انسان از انسان ، رقابت برای بردن سود بیشتر پایه ریزی شده است. ادامه همان نظامی است که علیه آن شوریدند و چون تشکیلات نیروهای مترقی و چپ پراکنده و ضعیف بود با تمام از خودگذشتگی که اعضاء و طرفداران شان نشان دادند، خدعه گر بزرگی با تکیه به صد و هشتاد هزار حوزه مذهبی که زیر سایه نظام سلطنتی گسترش و انسجام یافته بود، توانست نیروهای مترقی و انقلابی را شکست دهد و دیکتاتوری دیگری را این بار با تکیه به خرافات و سنن اسلامی نشأت گرفته از جوامع عقب مانده هزار و چهار صد سال هجری پیش مستقر سازد.

حدود چهل سال پیش در نشریه "ستاره سرخ" - ارگان "سازمان انقلابی حزب توده ایران" - با بررسی اوضاع آن زمان نوشتم رژیم شاه از درون گندیده و دیواری است پوسیده که با اوج گیری مبارزات توده ها از هم پاشیده می شود. در آن زمان مثل او ضاع کنونی سرمایه داری شاهانه با بحران روبه رو بود، مثنی چپاول گر، ثروت ملی مردم را غارت می کردند، توده های وسیع مردم تازه از روستاها مهاجرت کرده ویلان و سرگردان به زاغه نشینی و فقر و فلاکت کشیده شده بودند. تضاد های حاکمین دیکتاتوری فردی شاه را به لرزه در آورده بود و ذهنی گران تاریخ و در رأس آنها محمد رضا شاه جشن دوهزار و پانصد ساله برپا می کرد، ارتش پنجم جهان را شکل می داد، و نیروهای امنیتی خود را لجام گسیخته تر به جان مبارزان و آزادیخواهان کمونیست می انداخت.

امروز شواهدی پر رنگ موجود است که به دوران سال های ۵۵ و ۵۶ داریم نزدیک می شویم. پانزده میلیون کارگر داریم که با خانواده هایشان پنجاه میلیون جمعیت را در بر می گیرند. آنها در زیر خط فقر زندگی می کنند. روزانه با تمام سرکوب های امنیتی پنج اعتصاب و اعتراض را آغاز می کنند. درست بخاطر وضع امنیتی به کار مخفی مشغولند و هر روز طبقه کارگر ایران به قدرت و نقش خود بیشتر در عمل پی می برد.

دکل کشتی که تشکل های کنونی مستقل کارگری و فعالین آنها باشند بخوبی دیده می شوند.

معلمان، پرستاران، دانشجویان و محصلان با درس گیری از تجربه سال ۸۸ و از همه مهتر با آگاه شدن به خدعه اصلاح طلبان که تنها نقش ترمز را در برانداختن نظام سرمایه داری تا به حال بازی کرده اند، به متحدان یا برجای طبقه کارگر تبدیل می شوند. از سوی دیگر در جنبش کمونیستی و سوسیالیستی ایران گرایش انقلابی کارگری هر روز بر اثر برخاستن خود طبقه و ایستادگی های تا مرگ فعالانش در دفاع از منافع طبقه کارگر قوت می گیرد. بنابراین ما بار دیگر با اوضاعی روبه رو هستیم که بحران اقتصادی شدید تر شده، حاکمان قادر به حل بحران نیستند، تضادهای

حاکمان و امپریالیستها هر روز شدیدتر می شود و از سوی دیگر گرایش طبقاتی کارگری به جریان اصلی مبارزه برای تغییر در می آید. اوضاع چگونه به پیش خواهد رفت، به عوامل مختلفی بستگی دارد. اما خوب می دانم برای این که سرنوشت مردم به دست خودشان بیفتد، باید نیروهای کارگری و انقلابی فعالتر از گذشته به امر سازماندهی بپردازند و شعار: چاره رنجبران وحدت و تشکیلات است را که سخنی زیبا از ابوالقاسم لاهوتی است در عمل پیاده کنند.